

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

ปี พ.ศ. 2517 คงศักดิ์ เจริญรักษ์ (2517: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผลศึกษาจำนวน 62 คน ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร มีการจัดโปรแกรมผลศึกษาในชั้นเรียนร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนร้อยละ 90 โปรแกรมการแข่งขันระหว่างโรงเรียนร้อยละ 82 โปรแกรมสันทนาการร้อยละ 53 โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติร้อยละ 10 สำหรับปัญหาที่พบคือขาดอุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนครูผลศึกษายังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

ปี พ.ศ. 2521 ปิยวรรณ เพ็ญสุภา (2521: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการสอนผลศึกษาของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผลศึกษาโรงเรียนละ 3 คน จำนวน 230 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูผลศึกษายังไม่เพียงพอ ครูผลศึกษามีงานรับผิดชอบมาก อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีทักษะทางกีฬา และผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร

ปี พ.ศ. 2522 วิสิฐ เขมะภาตะพันธ์ (2522: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนพาณิชย์การในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผลศึกษาในโรงเรียนพาณิชย์การ จำนวน 45 คน ผลการวิจัย

พบว่า โรงเรียนพาณิชย์การส่วนใหญ่ไม่ได้จัดสอนตามภาคบังคับในหลักสูตร แต่ได้จัดสอนวิชาอื่นแทน คือ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และลีลาศ ส่วนปัญหาที่พบคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนครูพลศึกษาไม่เพียงพอ รวมทั้งฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร

ปี พ.ศ. 2524 สุพรรณ จิตต์ภักดี (2524: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8 " โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษาจำนวน 91 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนราษฎร์ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามหลักสูตร ครูพลศึกษามีจำนวนน้อย อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากคณะครูภายในโรงเรียน ผู้บริหารไม่สนับสนุน และศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยให้คำแนะนำช่วยเหลือครูพลศึกษาเลย

ในปีเดียวกัน ปานศิริ จันโทกุล (2524: ง-ฉ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชน" โดยใช้แบบสอบถาม 2 ชุด ชุดที่ 1 สำหรับอาจารย์พลศึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษาและรองอธิการหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา และชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษาในวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง รวมประชากรทั้งสิ้น 220 คน ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยเอกชนมีการจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ร้อยละ 30 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน โปรแกรมการแข่งขันกีฬากลางนอก และระหว่างสถาบันรวมทั้งโปรแกรมสันทนาการ ร้อยละ 100 และโปรแกรมบรรดิกาทงพลศึกษาร้อยละ 10 ปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนประสบปัญหาในด้านการสนับสนุนของฝ่ายบริหาร ขาดอุปกรณ์ สนามและเครื่องอำนวยความสะดวก โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในประสบปัญหาในด้านการจัดกิจกรรมตามความสนใจของนักศึกษา โปรแกรมการแข่งขันกีฬากลางนอก ระหว่างสถาบันประสบปัญหาในด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา และการเข้าชมและเชียร์กีฬา โปรแกรมสันทนาการประสบปัญหาในด้านสถานที่และเวลาในการจัดกิจกรรม

ปี พ.ศ. 2525 วิวัฒน์ไชย วรบรร (2525: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย" โดยใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์ผลศึกษา จำนวน 55 คน ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับน้อยทุกโครงการ ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ ซึ่งนักเรียนโรงเรียนสาธิตในส่วนภูมิภาคมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ในปีเดียวกัน สุรพล ศรีพลประพันธ์ (2525: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 10" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 216 คน ผลการวิจัย พบว่า จำนวนครูผลศึกษา งบประมาณ โสภคิ์ศูนย์ปรกรณ์ และอุปกรณ์ผลศึกษามีไม่เพียงพอ ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่ม และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดหนังสือและเอกสารทางด้านผลศึกษาที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ครูผลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศการสอน และมีงานพิเศษมากเกินไป

ปี พ.ศ. 2526 นิษเรช นิริยหะพันธ์ (2526: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผลศึกษา 56 คน ผลการวิจัย พบว่า โครงการสอนผลศึกษาในโรงเรียน และโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมีการจัดทุกโรงเรียน ส่วนโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนกับโครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ จัดเป็นส่วนมาก ส่วนโครงการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนปกติมีจัดน้อย ส่วนปัญหาที่ประสบคือ อุปกรณ์มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดหนังสือและตำราใช้ประกอบการเรียนการสอน ขาดความรู้ในการซ่อมแซมอุปกรณ์ ขาดอุปกรณ์ทางเทคนิค และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมทางผลศึกษา

ปี พ.ศ. 2528 ประทีป เวทย์ประสิทธิ์ (2528: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผลึกษา เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้" โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหาร และครูผลึกษาในโรงเรียนรัฐบาลใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกโรงเรียนจำนวน 178 ชุด ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนใหญ่มีการจัดโปรแกรมผลึกษาทุกโครงการ ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางผลึกษาสำหรับเด็กปกติไม่มีโรงเรียนจัดเลย สำหรับปัญหาที่ประสบมาก ได้แก่ งบประมาณมีไม่เพียงพอ ครูผลึกษามีไม่เพียงพอ ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารและผู้ปกครองไม่ค่อยเห็นความสำคัญและไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดโปรแกรมผลึกษารวมทั้งศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยให้คำแนะนำสนับสนุนและช่วยเหลือเท่าที่ควร ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน อุปกรณ์ทางผลึกษามีไม่เพียงพอ และไม่ครบทุกกิจกรรมที่จัด สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่มมีไม่เพียงพอและอยู่ในสภาพที่ไม่เหมาะสม ขาดหนังสือ และเอกสารความรู้ทางด้านผลึกษาสำหรับค้นคว้าเพิ่มเติม ขาดยานพาหนะและไม่มีความสะดวกในการเดินทางไปร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน รวมทั้งสภาพภูมิอากาศและฤดูกาลเป็นอุปสรรคต่อการจัดโปรแกรมผลึกษาในโรงเรียน

ในปีเดียวกัน ปิยะชาติ สิทธิวิภูศิริ (2528: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ผลึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการดำเนินการโปรแกรมผลึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา" โดยใช้แบบสัมภาษณ์ สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ผลึกษาและนักศึกษา จำนวน 40 คน ใช้แบบสอบถามถามผู้บริหาร อาจารย์ผลึกษาและนักศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาทุกแห่งจำนวน 348 ชุด ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา มีการจัดโปรแกรมผลึกษาประกอบไปด้วย การสอนผลึกษาในชั้นเรียน การแข่งขันกีฬาภายในสถาบัน การแข่งขันกีฬานอกและระหว่างสถาบัน และการจัดนันทนาการ ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลึกษาที่พบ ได้แก่ ด้านอาจารย์ผลึกษา ประสบปัญหาในด้านไม่ได้สัดส่วนกับนักศึกษาต้องทำงานพิเศษนอกเหนือจากการสอนมากเกินไป ขาดแรงจูงใจและสิ่งกระตุ้นในการปฏิบัติงาน

ด้านบุคลากรอื่น ๆ ประสบปัญหาในด้านการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร และอาจารย์อื่น ๆ ขาด การนิเทศทางผลศึกษาและเจ้าหน้าที่รักษาพยาบาล โปรแกรมการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ประสบปัญหาในด้านหลักสูตร ขาดสนาม อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก โปรแกรมการ แข่งขันกีฬาภายในประสบปัญหาในด้านการจัดกิจกรรมตามความสนใจของนักศึกษา ขาด งบประมาณและผู้ตัดสินกีฬา โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างสถาบันประสบปัญหา ในด้านนักศึกษาที่เป็นนักกีฬา การดำเนินการแข่งขันของเจ้าหน้าที่ การเข้าชมและเชียร์กีฬา ของนักศึกษา โปรแกรมสนับสนุนการประสบปัญหาในด้านสถานที่และเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

ปี พ.ศ.2529 บรรเจิด โชติเกษมศรี (2529: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผลศึกษา เกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการจัดและดำเนินการ โปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัด ชายแดนภาคใต้" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารและครูผลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอน ศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ทุกโรงเรียน จำนวน 150 คน ผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่มีการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในด้านโครงการสอน ผลศึกษาในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียน และโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนโครงการจัดบรรดิกการทาง ผลศึกษามีการจัดน้อยมาก สำหรับปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียน ที่ประสบในระดับมากที่สุด คือ อุปกรณ์ทางผลศึกษามีไม่เพียงพอและมีไม่ครบทุกกิจกรรม ปัญหา ที่ประสบในระดับมาก ได้แก่ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดสถานที่ในการเรียนการสอนและจัด กีฬาภายใน สถานที่ในร่มและกลางแจ้งมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม สถานที่สำหรับตีมน้ำ และห้องน้ำห้องส้วมมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์เกี่ยวกับการพยาบาลฉุกเฉินและอุปกรณ์เบ็ดเตล็ด มีไม่เพียงพอ ขาดการควบคุมการเบิกจ่ายและการจัดเก็บรักษาอุปกรณ์อย่างถูกต้อง เป็นระเบียบ อุปกรณ์ทางผลศึกษามักชำรุดสูญหายบ่อยและไม่สะดวกในการซ่อมแซม ขาดหนังสือและเอกสาร สำหรับค้นคว้าเพิ่มเติม ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน ห้องทำงานของ ครูผลศึกษาและห้องเก็บอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ครูผลศึกษารับผิดชอบงานมาก ขาดขวัญและกำลังใจ ไม่มีอิสระในการสอน นักเรียนชายหญิงมีปัญหาในการเรียนร่วมกัน ขาดโอกาสที่จะฝึกหัดและมี

ส่วนร่วมในกิจกรรม ผู้บริหารขาดการจัดวางแผนการบริหารไว้ล่วงหน้าและไม่มียุทธศาสตร์ที่แน่นอนในการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญและไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดโปรแกรมผลศึกษา ศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยให้คำแนะนำและเอาใจใส่ช่วยเหลือเท่าที่ควร ขาดเจ้าหน้าที่ในการรักษาพยาบาลเมื่อนักเรียนเจ็บป่วย วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเป็นอุปสรรคในการสอน ขาดยานพาหนะและไม่มีความสะดวกในการเดินทางไปร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

ปี ค.ศ. 1972 โคเกอร์ (Coker, 1972: 1484-1485-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนชายในโรงเรียนชุมชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐหลุยเซียน่า" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผลศึกษาจำนวน 75 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า โปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนชายได้รับการปรับปรุงขึ้นมาก แต่ยังคงขาดผู้ทำงานด้านนี้ รวมทั้งการวางแผนงานสำหรับวิชาผลศึกษา ได้จัดเตรียมโปรแกรมการสอนอย่างดี แต่การสอนผลศึกษายังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร

ปี ค.ศ. 1975 ปอติลา-ซัวเรย์ (Portella-Suarey, 1975: 5908-5909-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในรัฐเปอร์โตริโก" โดยใช้วิธีสังเกตการณ์และสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาผลศึกษาจำนวน 12 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี การนำโปรแกรมผลศึกษาที่วางแผนโดยรัฐมาใช้เป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพของความเป็นจริงกับสภาพของโรงเรียนนั้น ๆ จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมทางผลศึกษามีน้อย นักเรียนแต่ละชั้นมีจำนวนไม่แน่นอน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกอีกทั้งโปรแกรมทางผลศึกษายังต้องได้รับการปรับปรุงในด้านต่าง ๆ อีกมากมาย เพื่อพัฒนาและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ในปีเดียวกัน เบสแมน (Bestman, 1975: 6495-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมผลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของอำเภอ อานาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงผลของคุณภาพและประโยชน์ในปัจจุบันของโปรแกรมผลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของอานาไฮม์ จำนวน 25 โรงเรียน โดยการใช้แบบสำรวจของ เนลสัน (Neilson Score Card) ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะครูทำการสอน จะต้องเตรียมตัวให้พร้อมและปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
2. โดยทั่ว ๆ ไป ครูผู้สอนผลศึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนอื่น ๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการสอน บุคลิกภาพ และอุปนิสัย
3. สถานที่และอุปกรณ์มีอยู่ไม่เพียงพอ และไม่เหมาะสม
4. ในด้านโปรแกรมการสอน ครูผลศึกษามักไม่กำหนดเนื้อหาในการสอนอย่างแน่นอน
5. ครูผลศึกษามีชั่วโมงการเรียนการสอนมากเกินไป
6. มีการจัดเฉพาะโปรแกรมการสอนผลศึกษาในโรงเรียนเป็นหลักเท่านั้น โปรแกรมอื่น ๆ แทบจะไม่มีการจัดขึ้นเลย
7. ขาดตำราและคู่มือในการเรียนการสอนของครูผลศึกษา

ปี ค.ศ. 1977 แครนดอน (Crandall, 1977: 7020-7021-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "คุณค่าของกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันที่มีต่อวิทยาลัยช่างศิลป์ขนาดเล็ก" โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักศึกษาของวิทยาลัยช่างศิลป์ขนาดเล็กในแคลิฟอร์เนียตอนใต้ จำนวน 5 แห่ง รวม 1,000 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความเห็นว่าการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันให้ผลในทางบวกต่อโปรแกรมทั้งหมดของวิทยาลัย
2. ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความคิดเห็นของเพศหญิง และเพศชายเกี่ยวกับคุณค่าของกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน
3. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมกับนักศึกษาที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน

ปี ค.ศ. 1978 ฮอร์ตตัน (Horton, 1978: 3450-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมผลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนของรัฐบาลอาแคนซอ" โดยใช้แบบสำรวจของ เนลสัน คอมเมอร์ ออลเซน (Neilson-Comer-Allsen Score Card) ในวิทยาลัย 6 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของครูผู้สอนอยู่ในระดับปกติ
2. ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา
3. การจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ
4. การช่วยเหลือในวงวิชาชีพออยู่ในระดับสูงกว่าปกติ
5. โปรแกรมทางการศึกษาของครูอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ

ปี ค.ศ. 1980 โมซาฟารี (Mozafari, 1980: 5778-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐฟลอริดา" โดยใช้แบบสอบถามถามหัวหน้าหมวดพลาณามัย 210 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 1,000 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางลบต่อโครงการสอนผลศึกษา โครงการแข่งขันกีฬาภายใน และ โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 1,000 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวกต่อการจัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน

ปี 1982 แนนทอกมาห์ (Nantogmah, 1982: 1080-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในรัฐไอโอวา ซึ่งมีกิจกรรมที่นักเรียนปีสุดท้ายชอบ และจากการเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในรัฐไอโอวา" โดยใช้แบบสอบถามถามนักเรียนปีสุดท้าย 4 คนต่อ 1 โรงเรียน จำนวน 68 โรงเรียน และถามผู้ทรงคุณวุฒิ 48 คน จากวิทยาลัย 22 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

1. มีความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างกิจกรรมที่จัดให้กับกิจกรรมที่นักเรียนปีสุดท้ายชอบ
2. กีฬาประเภททีมเป็นที่นิยมอย่างมากในโรงเรียน

3. นักเรียนปีสุดท้ายต้องการให้จัดกีฬาประเภททีมมากที่สุด
4. ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าควรจัดกิจกรรมกีฬาประเภทเดี่ยว ประเภทคู่ และกีฬาเพื่อสุขภาพให้มากที่สุด

ปี ค.ศ. 1983 วิลค์ (Wilke, 1983: 2278-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "อนาคตของโครงการสอนพลศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีเดลไฟ" โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารโครงการสอนพลศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ควรจะมีวิชาเกี่ยวกับสมรรถภาพของระบบหายใจ โภชนาการ และการควบคุมน้ำหนักของร่างกายให้มากขึ้น ซึ่งควรจัดให้มีภาคปฏิบัติด้วย
2. ผู้บริหารควรเข้าใจและเห็นคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษา และต้องตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาด้วย
3. ควรพิจารณาจัดโครงการพลศึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของกระบวนการศึกษา
4. ควรจัดให้เป็นวิชาที่นับหน่วยกิตการเรียนด้วย
5. ควรปลุกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการออกกำลังกาย และเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อสุขภาพมากกว่าเพื่อการแข่งขัน
6. บทบาทของโปรแกรมพลศึกษาจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต
7. วิธีสอนกิจกรรมพลศึกษาควรคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียน
8. ควรมีการรวมวิชาที่ซ้ำซ้อนเข้าด้วยกันเพื่อประหยัดงบประมาณ

ปี ค.ศ. 1984 พอนเดอร์ (Ponder, 1984: 3320-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบ การเตรียมโปรแกรมของครูพลศึกษาโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนในรัฐแคลิฟอร์เนียเหนือ" กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ นำมาจากสถาบันการศึกษาที่มีอายุ 4 ปี จำนวน 10 สถาบัน ทั้งของเอกชนและรัฐบาลในรัฐแคลิฟอร์เนียเหนือ จำนวนกลุ่มประชากรที่มีส่วนร่วมจาก 10 สถาบัน ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่บริหารงานพลศึกษา เจ้าหน้าที่ประจำคณะและห้องสมุด ประมาณสถาบันละ 50 คน การเก็บข้อมูลกระทำโดยการไปพบปะ

และสัมภาษณ์ (Visitation-Interview) และใช้แบบสอบถาม Bookwalter-Dollgener Score Card ซึ่งมีผู้สำรวจต้องจัดแบ่งบัตรคะแนนของแต่ละสถาบันที่เกี่ยวข้อง สถาบันการศึกษาของรัฐบาลเป็นกลุ่มที่ได้มีการจัดลำดับ ขั้นตอนการพัฒนา การเตรียมโปรแกรมสำหรับครูพลศึกษา ระดับปริญญาตรีดังนี้ โดยเริ่มจากสนามกีฬาในร่ม และจบด้วยเรื่องเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุด และโสตทัศนอุปกรณ์ เป็นที่น่าสังเกตว่า การตอบสนองจากสถาบันการศึกษาของรัฐบาลให้ความสำคัญแก่สนามกีฬาในร่มมาก ในขณะที่สถาบันของเอกชนให้ความสำคัญแก่นโยบาย และการใช้หลักสูตร แต่ทั้งกลุ่มต่าง ๆ ก็ให้ความสำคัญแก่การใช้ห้องสมุดและโสตทัศนอุปกรณ์น้อยมาก

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย